

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI ONUFRIE LA PATRIARHIE

Duminică, 12/25 iunie 2023, Patriarhia l-a prăznuit pe părintele nostru între sfinți Onufrie Egipteanul.

La această sărbătoare, Biserica pomenește faptul că Sfântul Onufrie a trăit în cele mai aspre nevoințe monahale anahoretice în Egipt, după exemplul proorocului Ilie și al Sfântului Ioan Botezătorul. Sfântul Pafnutie i-a găsit trupul mort și l-a îngropat.

Acest praznic a fost sărbătorit la Sfânta Mănăstire închinată lui, vizavi de scăldătoarea Siloamului, pe țarina olarului care a fost cumpărată de farisei „pentru îngroparea străinilor” (Matei 27, 7-8), cu cei treizeci de arginți pe care Iuda i-a dat înapoi (Matei 27,3-6).

În interiorul și în jurul mănăstirii există morminte sculptate în stâncă. Unul dintre ele aparține primului Patriarh al Ierusalimului, Sfântul Iuvenalie, în timpul căruia Biserica Ierusalimului a fost declarată Patriarhie în anul 451 d.Hr.

La biserica acestei mănăstiri, Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei și Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Macarie al Qatarului, ieromonahii Sfântului Mormânt și preoții din Sfânta Mitropolie de Patra, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Dositeu. La slujbă au participat consulul general al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, și pelerini.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Părinte, cugetătorule de Dumnezeu Onufrie, depărtându-te pe

sineți de tulburarea cea lumească, te-ai ridicat către săvârșirea cea mai presus de lume și, dorind însuși izvorul bunătăților, ai ajuns la însăși dorirea cea adevărată. Cu ale cărei străluciri luminându-te, răpește-ne pe noi din întunericul păcatului, cu rugăciunile tale, fericite”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Lumina cugetătoare și cerească, adică Duhul Sfânt Care a luminat ochii inimii Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul, ne-a adunat pe toți în Sfânta Mănăstire ce îi poartă numele, în acest loc biblic al Țarinii Olarului, numit „Țarina Sângelui până în ziua de astăzi” (Matei 27,7-8), ca să prăznuim cinstita lui pomenire în curăție și adevăr (Cf. 1 Corinteni 5,8).

Spunem aceasta pentru că scopul sărbătorilor Sfintei noastre Biserici este a da cinste celor care s-au lepădat de sine, și-au luat crucea și l-au urmat pe Hristos, dar și a arăta credincioșilor virtuțile Sfinților spre imitare.

Un astfel de următor adevărat al lui Hristos s-a arătat și Cuviosul Părintele nostru Onufrie care, auzind de viața Proorocului Ilie și a Sfântului Ioan Botezătorul, s-a retras în adâncul pustiului, căutând să primească binecuvântare de la Sfinții pustnici a căror arzătoare dorință era a se muta în cetatea cerească, netrecătoare, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie” (Evrei 13, 14).

Această puternică dorire a cuprins și sufletul Părintelui nostru Onufrie, după cum exclamă și Psalmistul: „Gura mea am deschis și am aflat că de poruncile Tale am dorit. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău” (Psalmul 118, 131-132).

În această dorire puternică și dragoste curată a sa pentru

Hristos, Cuviosul Onufrie L-a avut împreună-lucrător pe Dumnezeu Tatăl, după cum ne încredințează dumnezeiescul Pavel zicând: „Știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după intenție” (Romani 8,28).

Explicând acest cuvânt al lui Pavel, „al celor care sunt chemați după intenție”, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „după intenție înseamnă după voie. Sunt chemați după voia Celui Care i-a chemat, precum și a lor”.

Aceste două chemări sau, mai bine zis, aceste două voințe le-a împreunat în sine Părintele nostru Onufrie. Și aceasta pentru că Sfântul Onufrie L-a iubit pe Domnul Dumnezeu lui cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul lui” (Cf. Matei 22,37), potrivit îndemnului lui Hristos.

Puterea covârșitoare a dragostei către Dumnezeu o evidențiază minunat și imnograful Sfântului Onufrie zicând: „O, lumină preastrălucită a dragostei! O, capul tuturor bunătăților! Care pururea umple cetele cerești de veselie și de har, care locuiești împreună cu sfinții tăi, cu patriarhii, cu proorocii, cu apostolii și cuvioșii, pentru ale căror rugăciuni dăruiește-ne și nouă dar ca împreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!”

De Dumnezeu cugetătorul Onufrie, a cărui cinstită pomenire o prăznuim astăzi, strălucește ca o lumină în lumea contemporană a apostaziei și a fărădelegii, dominată de dezordine. Strălucește ca o lumină pentru că el s-a retras din lumea confuziei și a trăit în pustii și în munți, îmbrăcându-Se în Hristos și ascultând mereu glasul dumnezeiescului Pavel: „cetatea noastră este în ceruri de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos” (Filipeni 3,20). De aceea „nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu” (Filipeni 4,6).

Explicând aceste cuvinte ale dumnezeiescului Pavel, Ecumenie spune: „Nu vă împovărați cu nici o grijă, nu vă gândiți la nimic, nici la ocara vrăjmașilor, nici la întristarea voastră”. Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, trebuie să avem atâta încredere în dumnezeiasca prorie, încât cugetul și inima noastră să fie libere de orice neliniște și îngrijorare față de toate nevoile noastre. Trebuie să punem sinele nostru în seama lui Dumnezeu într-o asemenea măsură încât să păstrăm netulburată pacea și liniștea inimilor noastre. Spune înțeleptul Pavel: „Socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de slava care ni se va descoperi” (Romani 8,18).

Tocmai această vedere a slavei dumnezeiești o izbândit-o Părintele nostru Onufrie de Dumnezeu purtătorul, dobândind astfel îndrăzneală către Dumnezeu.

De aceea și noi, care cinstim sfânta lui pomenire, să-l rugăm ca, împreună cu Preabinecuvântata Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și cu Sfântul Părintele nostru Petru din Athos, să mijlocească la Domnul Dumnezeul nostru pentru sufletele noastre și pentru pacea regiunii noastre și a întregii lumi. Amin. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie s-a făcut o procesiune la mormintele întemeietorilor Mănăstirii, s-a săvârșit parastasul pentru Monahia Serafima și s-a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor.

La final, Egumena Paisia, cea care a restaurat Mănăstirea, a oferit o tratație Preafericirii Sale și credincioșilor.

Din partea Secretariatului General